

"כך תשמרו על הילדים שלכם מפניי..": פדופילים בשיקום מייעצים להורים.

שניאור וולקר, מטפל בפסיכודרמה ומנהל חינוכי בעמותת לתת פה- תוכניות מוגנות מינית לילדים.
מבוסס באופן חלקי על מאמר ממרכז שיקום לפוגעים בילדים C.B.I במדינת אורגון שבארה"ב:

Protecting Your Children: Advice from Child Molesters

• פגיעה מינית בילדים זה דבר נורא. איך זה קורה? מה אפשר לעשות?

פגיעה מינית בילד על ידי מבוגר לרוב תתחיל על ידי יצירת מערכת יחסים ידידותית ובניית אמון. הפוגע מתחיל אחר כך "לבדוק" ולערער את גבולותיו של הילד בצורות שונות: שימוש בביטויים מיניים, בדיחות בעלות אופי מיני, משחקי התגוששות, מסאז', נשיקות או חיבוקים תמימים או משחקים בעלי אופי מיני. באם הילד משתף פעולה או מגלה סקרנות להתנהגות הזאת (ורוב הילדים הבריאים עלולים בהחלט להיות סקרניים ולהתעניין) הפוגע יגביר בהדרגה את כמות ואופי המגע וישלב מגע מיני מובהק. הפגיעה עלולה לבוא בצורות שונות: מגע באיברים הפרטיים, חשיפה עצמית של המבוגר, אוננות, מין אוראלי, יחסי מין מלאים ופורנוגרפיה. ילדים רבים לא יבינו שהסיטואציה שמתרחשת היא בעייתית, וייתכן מאוד שגם לא יידעו לומר שהם חווים חוויה מינית. רוב הפוגעים, שכמובן לא רוצים להיתפש, יודעים שלא כדאי להם לפגוע בילד בצורה פיזית כדי שלא יבין שמתרחשת פגיעה. פוגעים ישתמשו במניפולציות רגשיות כדי שהילד יחשוב שהוא רוצה במגע. בהעברה של האשמה אל הילד הפוגעים מצליחים ללכוד את הנפגעים כך שלא תהיה להם אפשרות לשתף אחרים במה שקורה.

מחקרים מראים שכ-25% מהילדים עד גיל 18 עוברים תקיפה מינית ברמה כלשהי. 85% מהפגיעות מתבצעות על ידי אדם מוכר (בני/ קרובי משפחה, שכנים, חברים של המשפחה, דמויות סמכות במסגרות שונות בהם הילד נמצא וכו'). פגיעות מיניות על ידי זרים יהיו לרוב חד פעמיות, והפגיעות המיניות המתמשכות והקשות יהיו על ידי פוגעים שמוכרים לקרבן. למרות אחוזי הפגיעה הגבוהים יש אחוזים גבוהים של הימנעות מדיווח. רק כ-16% מהילדים שנפגעו יצליחו לספר על כך למבוגר אחראי, ורק כ-3% מהפוגעים ייתפסו ויעמדו לדין (לרוב לאחר זמן רב בו פגעו בילדים רבים- פדופיל יפגע בממוצע במעל למאה ילדים). גם מתוך אלו שהועמדו לדין על פגיעה מינית בילדים יש אחוז נמוך של הרשעות בגלל הקושי הגדול להוכיח משפטית את הפגיעה.

אז בוא נחנך את הילדים שלנו! נלמד אותם איך להיזהר ולהתרחק!

אז זהו, שזה לא מספיק. סדנאות מוגנות מינית שילדים עוברים בכיתות בתי הספר לא מספיקות כדי למנוע מילדים להיפגע ולא בהכרח מגבירים את הסיכוי שלהם לדווח על פגיעה. הסיבה לכך היא שלמרות הידע שהילדים קיבלו, אין להם את היכולת להתמודד עם התחכום של הפוגע המבוגר, במיוחד כאשר פוגע זה הוא אדם קרוב בעל סמכות, בן משפחה מבוגר או הורה. לילדים שנפגעו יש סיבות רבות להרגיש שלא כדאי להם לספר (אשמה, בושה, גועל עצמי, פחד, חשש מתגובות ההורים וכו'). מסיבה זו אסור לנו לצפות שחינוך הילדים בלבד למוגנות יספיק כדי שילדים יידעו להתמודד במצבי פגיעה,

אלא חיוני שהמבוגרים יתחנכו בנושא זה וייקחו אחריות בעצמם, ישימו לב לשינויים, ייזמו שיח עם הילדים בנושאים אלו ויידעו איך לפעול ולמי לפנות אם עולה חשד לפגיעה.

תוכניות מוגנות יעילות ישלבו את המבוגרים בתהליכי המוגנות של הילדים. בנוסף לפעילויות לילדים, המבוגרים (הורים, צוותים חינוכיים, נציגי מוסדות הדת/ מרכזי תרבות ונציגי הרשויות) יעברו השתלמויות והכשרות וכך תיווצר שפה ונורמות קהילתיות המבוססות על ערכים: יחס מכבד לגוף של עצמנו ושל הזולת, פרטיות, מוגנות ואחריות לזולת.

במרחב ציבורי שעבר תהליך הוליסטי מבוגרים יידעו למה לשים לב ואיך ליזום שיח, ילדים ירגישו יותר בנח לשתף ומשפחות יעזו לדווח ולקבל עזרה מקצועית.

חובה על מבוגרים ללמוד על מוגנות מינית כדי להגביר את יכולותיהם לשמור על ילדיהם ולהיות כתובת אחראית (ולא היסטורית) עבורם.

השלב הראשון בזהירות מפני פרופילים הוא הבנת הזהות ודפוסי הפעולה שלהם. המידע והציטוטים הבאים נכתבו על ידי פרופילים שפגעו מינית בילדים במרכז שיקום לפוגעים C.B.I במדינת אורגון בארה"ב. כחלק מתהליך השיקום שלהם הם רצו לתת להורים ידע וכלים כדי להיזהר ולהישמר.

חלק מהציטוטים מקורם בראיונות עם פרופילים במחלקות פסיכיאטריות בישראל במסגרת קבוצות טיפול בפסיכודרמה. הדברים נכתבו לרוב בלשון זכר אך מיועדים לשני המינים.

מי אני הפרופיל הפוגע הפוטנציאלי?

- אתם מכירים אותי וסומכים עליי. אתם וילדיכם אוהבים אותי.
- אני אדם שמפנטז או מגורה מינית על ידי ילדים (לרוב קטנים מגיל 13) - כמובן שאינכם יודעים את זה..
- אני יכול להיות גבר או אישה (בשכיחות מועטה יותר אם כי קיימת), נשוי או רווק. דתי או חילוני. מכל רקע אפשרי ובעל נטייה מינית מכל סוג שהיא.
- אני יכול להיות מתבגר/ת (לרוב מעל גיל 16 ולרוב בפער של 5 שנים מעל גיל הנפגע) או מבוגר.
- יש לי הזדמנויות למגע ישיר עם ילדים.
- אני לרוב אדם יציב ומוערך בקהילה, בעל אינטליגנציה גבוהה וחינוך מצוין. זה לא מונע ממני לפגוע..
- אני לא רואה מולי ילד/ה, אלא חפץ. אני לא עסוק בהשלכות של הפגיעה על הילד/ה אלא עסוק רק בעצמי.
- יש לי תפישות שכליות מעוותות לגבי ההתנהגות שלי. אני מצדיק את עצמי ומקטין בעיניי עצמי את הפגיעה.
- ייתכן ואני גם מרגיש לא בסדר עם עצמי או מפחד להיתפס אך ברגע שהתחלתי לפגוע בפועל אעשה הכל כדי להמשיך ולפגוע. אני חווה עוררות מינית מילדים ונהנה מלהיות איתם. אם צברתי ניסיון אז אני כבר מצליח לפגוע בצורות מתוחכמות מאוד.
- ייתכן ואני לפעמים מתבטא בצורה ברורה וחדה כנגד פגיעות בילדים "פגיעה מינית בילדים זה הדבר הכי דוחה בעולם!", "צריך לירות במי שפוגע בילדים!" אם הייתם מגלים שאני פוגע ממש לא הייתם מאמינים..

איך אני יוצר קשר עם הנפגע?

- קל מאוד ליצור קשר עם הילדים שלכם. אני נותן תשומת לב מיוחדת וגורם לילד שלכם להרגיש מיוחד.
- לרוב איני אלים. אני יוצר מניפולציות רגשיות והפגיעה מתרחשת בהדרגה.
- Grooming- אני יודע לבחור בילד בו אפגע, לטפח קרבה מיוחדת שלו כלפיי ולייצר רגשות אהבה כלפיי.
- אני משדר לילד שלכם שאתם ההורים סומכים עליי.
- ייתכן ואגע בתמימות בילד שלכם דווקא בנוכחותכם כדי שיחשוב שאתם מרשים לי לגעת בו.
- אני מכיר את ילדיכם ויודע מה הוא אוהב ושונא- מוזיקה, משחקים, בגדים, מדיה, "צחוקים" וכו' (אולי אפילו טוב יותר מכם..) ואני עלול לצאת מגדרי כדי לקנות לילד שלכם מתנות/ ממתקים.
- אני מבודד את הילד שלכם על ידי פעילויות מהנות רק לשנינו יחד.
- אם אתם אדם חד-הורית אני עלול למצב את עצמי כדמות אב וכך לבסס את הקשר שלי עם הילד.
- אם אני עובד בצוות חינוכי אמצא דרכים בזמני החופשי לעשות פעילויות "מיוחדות" עם ילדים כדי שירגישו בנח איתי ויסמכו עליי.
- ייתכן ואנצל את הסקרנות המינית הטבעית והנורמאלית של ילדים כדי לתת להם מידע, אתלוצץ איתם בנושאים אלו ("בדיחות גסות"), אראה להם תכנים מיניים (פורנוגרפיה) ואשחק איתם "משחקים" בעלי אופי מיני.
- אם אני הורה קל לי עוד יותר לבודד את הילד ולפגוע בו מינית. אדע לעשות זאת מבלי לעורר את החשד של בת/בן זוגי. לרוב אהיה מגונן ואגרום לילד להרגיש שרק עליי ניתן לסמוך, וכך אצור נתק בתקשורת שלו עם דמויות אחרות במשפחה.
- יש ילדים שמשחקים באש. שומעים מחברים על מבוגר שמחלק סוכריות ונוגע בהם ובאים אליי מעצמם.

דפוסי הפגיעה שלי

- הפגיעה שלי עלולה לכלול: חשיפה של אבריי הפרטיים בפני הילד או אוננות בפניו, חשיפה של ילד לתכנים פורנוגרפיים, התבוננות בתמונות עירום של ילדים והפצה שלהם, הפשטה או הצצה באיברים הפרטיים של ילד, חיכוך מיני, מעשים מיניים פולשניים בגוף הילד או שימוש בילד למעשים פולשניים בגוף שלי.
- אני מצליח לבלבל את הילד בו אני פוגע. לרוב (לפחות בתחילת הקשר הפוגעני) הוא בעצמו אינו מבין שהוא נפגע.
- לפעמים הילד לא יספר כי הוא אוהב אותי ומרגיש קשר מיוחד כלפיי ולא רוצה שיאונה לי רע.
- אגרום לילד להרגיש אחראי או אשם במעשים שאני עושה לו. "תראה מה אתה גורם לי לעשות לך!", "אני מאוכזב ממה שעשית לי!"
- לפעמים אגרום לילד להרגיש שיהיה מחיר נוראי אם הסוד יתגלה: שיענש, שאף אחד לא יאמין לו או שיכעסו עליו.
- ייתכן ואני אאיים על הילד או על מישהו שהוא אוהב (אפילו על חיית מחמד) כדי שלא יספר.

- אם אני בן משפחה או הורה ההתנהגות שלי עלולה להיראות כלא מכוונת. אני עלול לחשוף עצמי "בטעות" או להיכנס "בטעות" לשירותים או למקלחת. מורה עלול להושיב עליו ילד או ולהתחכך בו "בטעות".
- ההתנהגות שלי עלולה להיראות כנורמלית למי שמביט מהצד. אני עלול לנצל מצבים כאלו (כיסוי הילד בשמיכה בלילה/ ליטוף על ידי השומר ביציאה מבית הספר) לצורך מגע מיני.
- אם אני הורה, ייתכן ואמרתי לילד ש"כך כל האבות עושים לילדיהם".
- בפגיעות מתמשכות אני אגרום לכך שהילד ישתף פעולה עם דפוס הפגיעה שלי ואף יבוא בעצמו כדי להיפגע על ידי. לפעמים ארגיל אותו לסימן אקראי והוא יגיע בעצמו מייד למקום מוסכם שם אפגע בו.
- אני פעיל מאוד ברשת האינטרנט. אני צורך ואוסף תכנים מיניים של ילדים. אני עלול להיות צופה פאסיבי, אך אני עלול בקלות להמשיך הלאה וגם לפעול ברשת כדי ליצור קשר עם ילדים לצורך שיח מיני ואף ליזום מפגש פיזי איתם.

מניעה!

- אל תצפו מהילדים שלכם להתגונן מפניי בעצמם! אני חזק ומתוחכם יותר. גם אם לימדתם אותם כללי מוגנות ופרטיות רוב הסיכויים שהילד לא ייזום שיח ויעז לספר לכם בעצמו על מה שקרה.
- תקשיבו למה שהילד שלכם אומר! תאמינו לו! נדיד מאוד שילדים ישקרו בנוגע לפגיעה מינית בהם (ייתכן והם מבולבלים לגבי הפרטים, אך ככל הנראה אכן קרתה פגיעה).
- חינוך! תחנכו את הילדים שלכם לערכים בריאים בנוגע לגוף ולמיניות (כבוד עצמי ולזולת, אחריות, פרטיות וכו').. אם לא, אני אעשה זאת. תלמדו את הילד שלכם שכללי פרטיות הגוף חשובים כל כך שכולם חייבים לשמור עליהם- גם אנשים טובים, בני משפחה, חברים ומכרים!
- תמצאו הזדמנויות לקיים שיחות על פרטיות ומוגנות הגוף אחת לכמה חודשים (לא כדאי לכם יותר.. שלא יגידו שאתם "חופרים להם") ותרגלו מצבים בעייתיים אפשריים.
- תשיגו ספרי ילדים (שמתאימים לכם תרבותית) על מיניות בריאה ומוגנות מינית ותקראו בהם איתם מידי פעם.
- מכיוון שאני עלול לגרום לילד שלכם להרגיש שהוא עשה טעות, תחנכו את ילדיכם שהדבר הטוב ביותר לעשות אם טועים זה לשתף את ההורים. תמצאו הזדמנויות בנושאים אחרים כדי שילדים אכן ירגישו כך. תייצרו אווירה של "אנחנו בית בו טועים ומתקנים".
- תוודאו שילדיכם יודעים שאם קרה משהו מבלבל או רע אתם לעולם לא תאשימו אותו.
- למדו את הילד שלכם על סודות. סוד טוב הוא לא באמת סוד, כי הוא מרגיש נעים ובעתיד הוא אמור להתגלות. לעומת זאת סוד רע מרגיש לא נעים ומפחדים שיתגלה כי אז יקרה משהו לא טוב. סוד רע חייבים לספר!!! ואם מישהו אומר לשמור משהו בסוד מההורים (גם אם מציע לנו משהו פשוט ותמים) כנראה שזה סוד רע וחייבים לספר להורים בהקדם!!
- למדו את הילדים שאם מישהו עושה להם משהו לא טוב מותר להם לשקר כדי לברוח. מותר (מוסרית, חוקית ודתית) אפילו להישבע לא לספר ואז למהר מייד ולספר להורים.

- אולי תמצאו עם הילד שלכם תירוצים שיעזרו להם לברוח ממצבים לא נעימים: "אני חייב עכשיו לשירותים.."
- תקבעו עם הילד שלכם סימן כדי שיוכל לאותת לכם שיש לו דיבור חשוב בנושא פרטיות או מוגנות הגוף.
- תקבעו כללים לגבי קבלת ממתקים או מתנות מאנשים זרים או מוכרים. וודאו שהילד שלכם יודע ממי אתם מרשים לקחת. ואם מישהו חדש מציע, לא לוקחים בלי שההורים יודעים ומרשים.
- אני מעדיף להתרחק מילדים שההורים שלהם מעורבים מידי כי אני לא רוצה להיתפס. לכן כדאי לכם להתעניין ולהכיר את המבוגרים בסביבת הילדים שלכם כך שהם ירגישו שאתם הורים ערניים ומתעניינים (אחים של החברה, מדרוך, מורה מחליף, נהג הסעות, קרוב משפחה ששומר על הילדים וכו').
- שימו לב !! אם הילד שלכם עסוק מאוד במבוגר כלשהו- לטובה או לרעה או אם יש מבוגר כלשהו רוצה להיות לבד עם הילד שלכם. במקרים אלו תבררו היטיב מה קורה שם.
- תסמכו על האינטואיציה שלכם! אם משהו מרגיש או "מריח" לכם לא טוב בהתנהלות של הילד שלכם או בקשר שלו עם אדם אחר- תתייחסו להרגשה שלכם ברצינות ותפעלו/ תתייעצו.
- תהיו ערניים ותשימו לב לסימנים מדאיגים של שינוי או נסיגה כלשהיא. אם אתם חוששים שמהו מדאיג קורה אל תוותרו גם אם הילד לא מספר. תתייעצו עם אנשי מקצוע מה כדאי לכם לעשות.
- **וודאו שבקהילה שלכם ובבתי הספר של ילדיכם מעבירים תוכניות מותאמות על מיניות בריאה ומוגנות מינית ותתעקשו שההורים יהיו מעורבים בתוכניות אלו.**
- אינטרנט: כדאי לכם מאוד להתקין סינון (יש חברות רבות שמציעות סינון איכותי בתשלום נמוך) כי זה יקשה עליו מאוד להגיע לילדים שלכם. תכירו את המשחקים בהם הילדים שלכם משחקים (יש משחקים רבים עם תכנים מיניים בהם יש תקשורת בין שחקנים ואני מאוד מצוי שם). אך סינון הוא יעיל רק בשילוב חינוך מכיוון שהסינון אינו הרמטי והילדים שלכם בוודאות יגלשו גם במקומות לא מסוננים. תוודאו שהם מכירים את כללי הגלישה הבטוחה ותגידו להם שתהיו גאים בהם אם וכאשר ייתקלו בתכנים לא מתאימים ברשת וימהרו לספר לכם.
- מוקד 105 של המשטרה נותן מענה לפגיעות מיניות בילדים ברשת האינטרנט.

סימנים אפשריים לפגיעה (חלק מסימנים אלו יעידו על מצוקה ולא דווקא על פגיעה מינית)

..גם כשאתם שמים לב לסימנים מדאיגים, אל תגיבו בהיסטריה (כי ככה אין סיכוי שילדים ישתפו אתכם) אלא

תבררו בנחת ובסבלנות מה קרה. חשוב שילדים ירגישו שכדאי לשתף אתכם.

- הורים: שימו לב לשינויים שמדאיגים אתכם ביחס לילדים שלכם. יש מצוקות רבות שילדים עלולים לחוות וכמובן שלא כל סימן יעיד על פגיעה מינית, אך חשוב לשים לב לשינויים כדי להתעניין ולהבין מה קורה.
- תתעניינו ותשוחחו עם הילדים שלכם על כל שינוי/נסיגה חברתית, לימודית או התנהגותית. קשיים ונסיגה בתקשורת הבין-אישית. לפעמים יעזור שתספרו לילדים סיפור על עצמכם כדי לעזור להם להיפתח ולספר על עצמם.
- שימו לב לכאבים פסיכוסומטיים (כאבי ראש, כאבי בטן, ירכיים שורפות וכו'). אם הלכתם לרופא ואין הסבר פיזיולוגי, תבררו מה הסיבה הרגשית.
- שימו לב לשינויים לא מוסברים ביחס לגוף: עיסוק מוגבר וחרדתי ביחס לגוף/ הזנחה ביחס לגוף.
- שימו לב להימנעות של הילד שלכם ממקומות/ אנשים מסוימים.
- שימו לב לפגיעה עצמית (שנאה עצמית, מחשבות או אמירות אובדניות), רגשות אשמה לא מוסברים, או התנהגויות שמעידות על "ברייחה" (שימוש בסמים, דיסוציאציה). ממה הוא בורח?
- כאשר ישנם סימנים לא מוסברים על איברים פרטיים שעלולים להעיד על פגיעה (דימום, פציעה..) תלכו להיבדק אצל רופא/חדר מיון באופן מיידי!
- גם אם אינכם יודעים בוודאות על פגיעה, אם יש סימנים שמדאיגים אתכם כדאי לכם להתייעץ עם אנשי מקצוע ולפעמים להפנות את הילד לטיפול.

אם תפשתם אותי..

- תזכרו, פגיעה מינית בכלל ובילדים בפרט היא פשע מוסרי נוראי ועבירה על החוק.
- אם יתפסו אותי אדע להסביר את עצמי ולעורר אמפתיה ורחמים. אך לא באמת אעצור בעצמי ואפסיק לפגוע.
- אם אתה מאמין שפגעתי בילד שלך או בכל ילד אחר, אל תנסה להתמודד עם זה לבד. תמיד אבטיח לך שזו הייתה הפעם הראשונה שעשיתי כזה דבר ושלעולם לא אעשה זאת שוב. אני שקרן מעולה.
- תתקשרו למשטרה!!! זה הדבר הטוב ביותר שאתם יכולים לעשות עבור הילד שלכם, עבור הילדים שפגעתי בהם בעבר ועבור הילדים שבוודאות אמשיך לפגוע בהם בעתיד.
- יש עליכם אחריות עצומה להסגיר אותי. אם פגעתי בילד אחד אפגע בעוד ילדים עד שמערכות החוק יעצמו אותי.
- יש גורמים מקצועיים מעולים שיכולים לעזור לכם. תוכלו לפנות (גם אנונימית בהתחלה) לקווי סיוע, גורמי רווחה, מרכזי הגנה לילדים ומרכזים שונים שמיועדים למגזר הייחודי שלכם.
- גם אם חזרתי לקהילה מתקופת ריצוי העונש זו זכותכם להיזהר ממני וכדאי שתוודאו שבנוסף לחינוך הילדים שלכם לשמירה על כללי פרטיות הגוף תגידו להם שאני בעבר לא שמרתי על כללים אלו ולכן צריך להיזהר ממני עוד יותר. גם אם נתפסתי, עברתי טיפול ואיני רוצה לפגוע יותר, אני יודע על עצמי שאני מועד לפגוע בילדים ונכון שלא אמצא בקשר ישיר עם ילדים ללא פיקוח. וודאו שאני לא מתמנה לתפקיד בו יש קשר אישי עם ילדים.

עמותת "לתת פה" נוסדה לפני 4 וחצי שנים במטרה למזער את היקף הפגיעות המיניות בילדים המתרחשות, לצערנו, בכל גווי האוכלוסייה בישראל. הארגון מתמחה בפיתוח והנחיה של תוכניות חינוכיות ייחודיות אשר מעצימות את הילדים ומסייעות למבוגרים ביצירת שיח בריא, חיובי ופשוט בנושא הרגיש של מיניות ופגיעות מיניות תוך רגישות תרבותית והתאמה לערכים קהילתיים שונים מבתי ספר ממלכתיים, דתיים, חרדים וערביים.

תוכניות המוגנות של "לתת פה" פועלות באופן הוליסטי עם כל המעגלים סביב לילדים ואנו מקפידים לעשות עבודה משמעותית עם המבוגרים סביב הילדים, הצוותים החינוכיים וההורים, ועם הילדים עצמם, דרך הרצאות וסדנאות הנותנות ידע, כלים מעשיים ומיומנויות להתמודדות עם פגיעות..

אנחנו מפעילים מספר תוכניות מרכזיות:

- תכנית לבתי ספר יסודיים - הרצאות וסדנאות למורים ולהורים סדנאות לתלמידים, מפגשים משותפים להורים וילדים ומופע סיום
- תכנית חט"ב ותיכונים - הכשרות מעמיקות לצוותים החינוכיים, הרצאות להורים וסדרת סדנאות למתבגרים/ות.
- תכנית לגיל הרך - הרצאות וסדנאות לצוותים ולהורים ומפגש משותף הורים וילדים.
- תכנית לקהילות - הרצאות וסדנאות למבוגרים, סדנאות למתבגרים/ות ומפגשים משותפים להורים וילדים. אפשרות להכשרה מעמיקה לנציגות קהילתית.
- תכנית קהילות חרדיות - כל החומרים שלנו הותאמו לציבור החרדי ויש לנו צוות של מנחים ומנחות שמעבירים את התוכניות בקהילות ומוסדות חינוך חרדיים שונים.
- חדש!! תכנית למגזר הערבי - כל החומרים שלנו תורגמו לשפה הערבית ויש לנו צוות של מנחות מעולות מתוך המגזר שמעבירות תוכניות מוגנות מינית מותאמות.
- הכשרות ימי עיון לצוותים מקצועיים.

בצוות העמותה כ-40 מנחים ומנחות מוכשרים ומנוסים. עד היום התוכניות החינוכיות של "לתת פה" הועברו למעל 85,000 ילדים ובני נוער, הורים, מורים ותלמידים ביותר מ-300 בתי ספר, תנועות נוער וקהילות בכל רחבי הארץ. לאחר סיום התהליך הקהילתי, מורים והורים, מעידים שהם יוזמים באופן אקטיבי שיח עם הילדים בנושאים של מוגנות מינית ומיניות בריאה ובכך הם נעשים כתובת עבור הילדים בנושאים אלו ונדבך מרכזי בהגברת המוגנות הקהילתית.

התוכנית מאושרת בספר התוכניות של משרד החינוך.

לפרטים, המלצות והזמנות: office@latetpe.org.il

רן יהושע 0547723024 שניאור וולקר 0547657802

